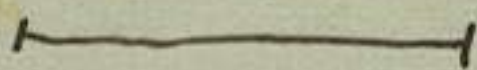

730.

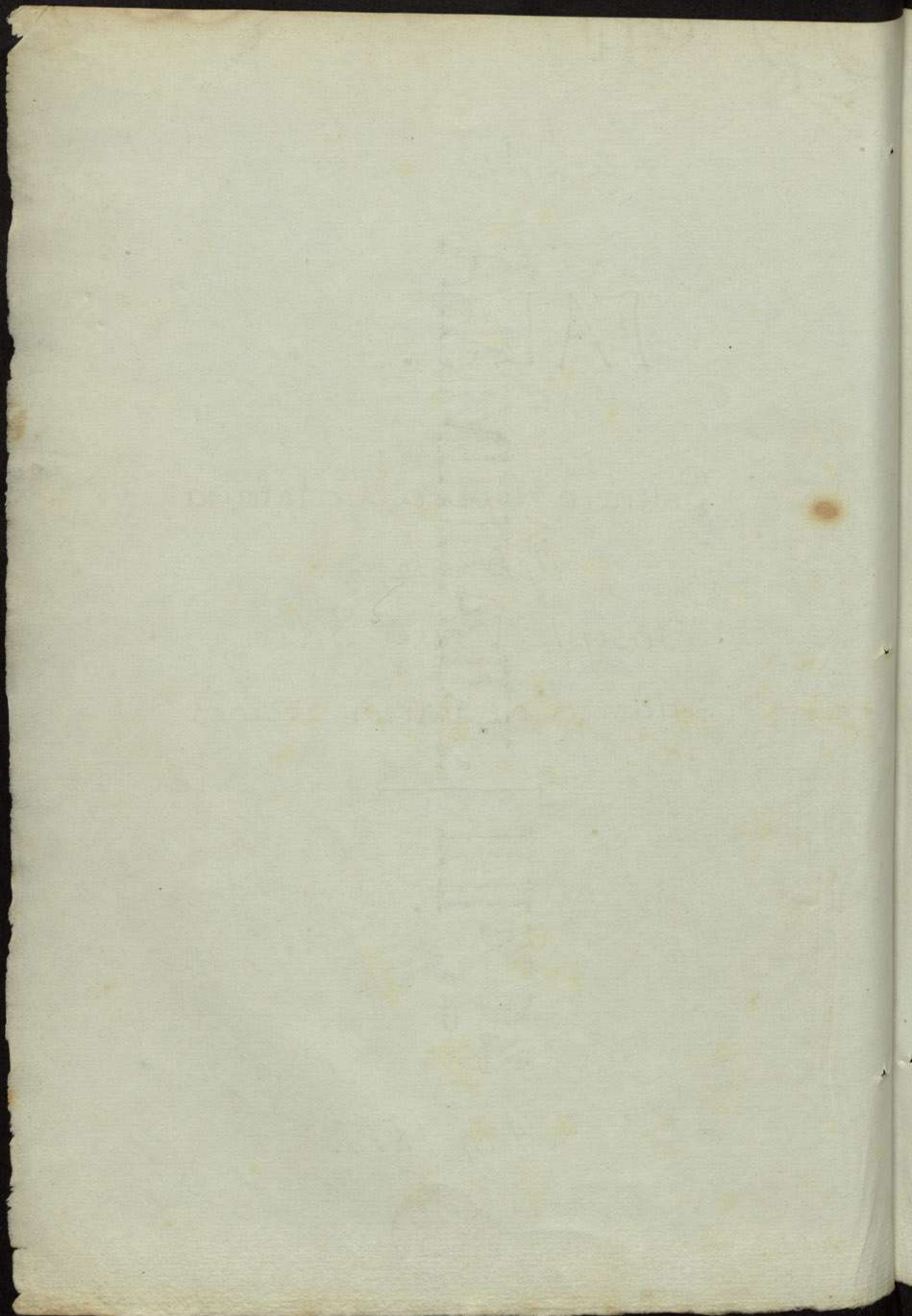
FALS.

Primera Opera Catalana
Lletra de
Joseph Verdi Felin
Música de varios autores

Ay 1877.

2
PERSONATGES.

FALS.

MAGRISCOLIS.

VALENSI.

VALSEM.

MARIQUITA.

SIENE.

MANGRE

SOLDATS, COMPARSAS

Y

GENT DEL POBLE.

ADVERTENCIA.

Aquesta Obra, com se comprén
ab lo títol y personatges es Paròdia
de la gran òpera de Gounod "FA-
UST", únicament la música no'n
te res, sino que com se veurà en las
notas de per dins cada música perténix
à cançons populars molt antigas, ai-
xis com lo parodiat del Argument
mana que's fassi ab los mateixos
trages del "Faust."

FALS.

Òpera catalana escrita en vers,
en un acte y cinch quadros.

ACTE UNICH.

Aquest acte dividit en cinch quadros se presentará aproximadament ab las mateixas decoracions del Faust, es dir; cada acte de la gran òpera representa un quadro en aquesta ò cada quadro en aquesta FALS, representa un acte de la òpera

FAUST.

QUADRO PRIMER.

Representa lo estudi de Fals, que
estava assentat y llegint; al alçar
lo teló s'alsa y canta.

Escena I.

(Música de "Angel hermoso.")

FALS— Tont que llegeixo

y no

y no trobo 'l que busco

ja'm torno llusco

calbo y sarrenyo

arrugat y pansit,

las camas

las camas ja'm san figa

4
y tant gueto
no trobo cap amiga.
To que voldria ser jove
sols me trobe
lo neguit.
¡Oh fatleva!
cap llibre 'm fa entendre
la manera
de tornar-me tendre
jo 't tock quin mon mer bestia
que 'n soch
D'infelis
vivre aixis
en un pis
trist.

(se senten roys de dins.)

COROS—

(La música es la mateixa de la lletra.)

Alsat, alsat filla meua
que ton pare 't vol casar.

— ay mare la meua mare
quin marit me volen dar.

Filha, filla
ay filla la meua filla
lo que mes t'agradava.

FALS— Me mareja
que 'ls noyets me jugan
tanta enveja
al sentir com jugan.

Favè
savè mort de criada
veure

salsumant

salsumant

un got gran:
van.

(Se senten homes de dins.)

COROS—

(La mateixa música de la Uetra.)

Somos padres de familia
que habemos de menester
y por falta de trabajo
no tenemos que comer.
Haced cavidad
à los pobres haced
tened piedad
de los pobres tened

(Lo coro repeteix la quatre ultims versos, y à un mateix temps canta Fals la simen següents.)

FALS— Aquestos infelissos
no's matan tenint tanta gana
quin mon mes farambana

per viure així
val més morir.....

FALS — O què'l dimoni
se m'endugui
ja del cel venego
de cor al dimoni m'entrego
si'm val fer felis
per mi
ja pot sorti'
Oh si, si,
per mi ja pot sorti'
oh si, si.

Escena II.

FALS Y MARISCOLIS

(Mariscolis surt del escotillo. Mú-
sica de La Marsellesa.)

MAC—

Ja hi arribat
molta por tens
si m' has cridat
perque t' sorprems?
So m' non s'ingé
y Capdevila
mira'm ben bé
mira'm la fila
que es ben tranquila.

FALS— Desesperat jo pregaba

(Música de "tu eres la flor mas gentil.")

pero Deu sentíne'l sort
no'm escoltava
y ab salsumant
m' envenenaba
quant t' he cridat
per si tu'm treus del pas.

MAG.— Jo de tot
soch capàs.

FALS.— Pero 'l que jo vull no 's trova.

MAG.— Parla donchs
y ho vengràs

FALS.— Me voldria tornar jove.

(Aquestos quatre versos y los quatre següents de Magriscàlis, s'han de dir à un mateix temps, es dir, à duo.)

Fer sempre
calaveraadas
y dà abrassadas
y se petons.

MAG.— Podràs fer
calaveraadas
y dà abrassadas
y se petons.

FAL.— Vull que las càmas

MAG — Prompte las càmars.

FAL — No'm fassin figa.

MAG — No't savèn figa.

FAL — Vull ser fatiga.

MAG — Favàs fatiga

FAL — Vull anar fort.

MAG — Y aniràs fort.

(Després de repetir-ho, Magriscalis se
tren un paper perquè Fals lo fir-
mi.)

MAG — Que seràs meu firma
y't darè la prova
que't puch se se jove
mateix que un xicot

(S'alsa'l teló del foro y s'heu Mari-
quita, capdella.)

fins ave una noya
jo puch ensenyarte
si firmas la carta

l'estimarà y tot.

MARI— Sant Ramon no nat
fill de Villafraanca
confessor de reys
de reys y de papas.
Confessor de reys
de reys y de papas
l'hi van guanyà un val

(torna à baixarse l' teló ab mitj nuud.)

jugant à las xapas.

Sant Ramon no nat
fill de Villafraanca.

MAG— Ja veus si vols firmho
com tens ja la prova
que't puch fè se jove
firma.

FAL— Firmo.

(se tren la roba de gueto y d forma elegant.)

FAL. — Ja he lograt se jove
jo vull que las noyas m' estimin
que forsa s'arrimin
quan ballin, quan ballin
ab mi.

(La ~~garita~~ versor de Dalt y la tute de sota son a duo.)

MAE — Ja has lograt se jove
farè que las noyas t' estimin
que forsa s'arrimin
quan ballin, quan ballin
ab tu; oh si!

FAL. — Jo vull se petons y abrassadas
à las noyas macas
y fer forsa calaveradas
y riure à desdi.

MAE — Podràs fer petons y abrassadas

à las noyas macas
y fer forsa calaveradas
y riure à desdi.

MAG — Tot això pots teni.

FAL — A desdi.

MAG — Tot això pots teni.

(Adno la dos versos següents.)

FAL — A desdi.

MAG — A desdi.

(En això s'alsa lo teló després de fu-
gir FALS y Magriscalis corrent y la
decoració se transforma en una
plassa guarnida ahont hi ha co-
ros y moviment.)

Quadro segon.

Decoració de plassa guarnida ab
banderetas y cintas etc. etc.

Escena I.

VALSEM Y COROS DE SOLDATS ESTU-
DIANTS Y POBLE.

(La música es la mateixa de la lletra.)

TENORS— La lluna la pruna
vestida de dol
son pare la crida
sa mare no la vol.

BAIXOS—

(Adno als tenors)

Qui juga à dà pinyols
qui juga à dà pinyols
tres sis non

Qui juga à dà pinyols
qui juga à dà pinyols
tres sis non.

TENORS Viva'l de setse

Y
BAIXOS. viva'l vi de vint

viva'l vi de pela

y sempre viva'l vi.

(Música de Pobre negrito y li tenors
de "la nena que no te plomas
al cartipas.")

Lo bon vi blanch

vi vanci pur

vi barveijat

y del aixut.

TENORS-

(A duo Tenors y Baixos.)

La lluna la pruna

vestida de tal

som pare li crida

sa mare no la vol.

BAIXOS- Qui juga a da pinyols -

Qui juga a' Jar pinyals
Tres, sis, nou.

QUETOS- Ballarèim lo xotis Pepa
ballarèim, ballarèim
y ballarèim ben be.

ballarèim lo xotis Pepa
ballarèim, ballarèim y ballarèim
ballarèim si volem
si volem ballarèim
ballarèim si bolem ben be.

(Música del principi de La guagira.)

COROS- Alsat, àlsat filla meua
que ton pare't val casa
ay filla, la meua filla
quin marit me volen da
filla, filla, ay filla la meua filla
lo que mes te agradarà.

Escena II

DITS Y VALENSI.

(música de "pe a ele pal etc.)

VALE — Ja tinc la medalla

davem la batalla

mes antes ballem

y rihem y brindem

VALS — Viva'l vi de setse

viva'l vi de vint

viva'l vi de pela

y sempre viva'l vi.

(Música de la marcha de Pere Camps.)

COROS — Que viva'l vi de setse

que viva'l vi de vint

que viva'l vi de pela

y que viva sempre'l vi

viva 'l vi de vint
viva sempre 'l vi.

VALE —

(Solo de guitarra que es banich.)

Avans d'anar a la guerra
ma fina
medecina
es lo licor

que no hi ha res en la terra
que dongui tant de valor
res que dongui tant de valor
com lo licor.

Omplim los gots, omplim, omplim los gots
vells y xicots, vells y xicots
omplintlos tots omplintlos tots
omplim los gots vells y xicots.

Escena III.

DITS Y SIENE

SIE —

(Música de Dulce Salva etc.)

Si per cas
tu te'n vas
à la guerra
y la bala
mes mala
t' esguerra
trista ja
quedava
Marignita
que acredita
que tu ets un bon germà

VALE —

Si jo sol
frigo molt

y ella 'n te pena
tu amich Siene
l'hi podràs donar consol.

SIE — Si ell qu' es sol
triga molt
y ella 'n te pena
jo amich Siene
l'hi donaré consol

TOTS. — Lavalalaraliva

lavalà

(Música de la jota aragonesa.)

lavari-lavarà

Escena III.

DITS Y MAGRISCOLIS

MAG — Ja soch aquí
perque hi volgut veni
se jo canso

que'ns Dich que's d'allo' bo.

(Música de Winas del 7er.)

TOTS— Que cantis la canço'
qu'es d'allo' bo'
qu'es d'allo' bo'
que cantis la canço'
qu'es d'allo' bo'
qu'es d'allo' bo'.

MAG—

(Música de Me vesti de Mascarita.)

Deu Del or
qui ets lo mes fort
lo del mon
tot se compon
ab lo dine
que tu 'ls has fe'.
Oh Deu Del or
qui ets lo mes fort

lo del mon
 lo del mon
 tot se compon
 ab lo Dine
 que tu 'ls fas se.
 y ton ministre es Lucifè
 oh Lucifè.

TOTS — Ministre Lucifè
 lo sen ministre es Lucifè
 ministre Lucifè
 lo sen ministre es Lucifè.

MAG — Deu del or
 que Ius la sort
 sent tant alt
 no tens rival
 que aquell que t'he
 felis pot se.

Oh Deu del or
que Jús la sort
sent tant alt
sent tant alt
no tens rival
que aquell que't te
felis pot se'
y ton ministre es Lucifè
oh Lucifè
y ton ministre es Lucifè
oh Lucifè

TOTS_ Ministre es Lucifè
lo seu ministre es Lucifè
y ton ministre es Lucifè
oh Lucifè.

MAL_ Tu Valsen Jonsenya
de mori y no invoguis

14
En las flors que toguis

(A siene agafantlos la ma.)

perdrant la virtut

y a vos per matarvos

(Dirijintse a Valenci que mostra agitari.)

un home jo 'us rindo

per xò vihent brindo

a la vostra salut:

pro aquet vi es vinagre

(Heusa la copa y va prop del fons.)

aqnet no es tant agre

(Surto fora d'allà han toca y luego vi.)

VALE — Veyam si t'atrapo.

MAG — Alsa gnapo:

(Valenci traientse la espasa y se li
rampa y ell ignal, fent rollo tots
los demés ensejant totas las creus
de las espasas.)

TOTS_ Dulcissim Virgen
del cielo Delicia
la flor que te ofresco
recibe propicia
la flor que te ofresco
recibe, propicia

(Se'n va Valensi y algun mes.)

Escena V. LOS RESTANTS YEALS

(La mateixa m'usica anterior.)

FAL_ Oh infame
no veig pas que adudi
ay la dama
que hi vist al estudi

MAG_

(Magriscòlis y Fals canten à duo.)

Ab mi

no 'm trobas ab mentida
que aqui
la farei sortir

FAL — Segui
creure que no es mentida
si tu
me la logras dir.

MAG — Ja es aqui:

FAL — Pot se si:

LOS DOS — Si.

(Vegentla sortir.)

Escena VI

DITS Y MARIQUITA.

(La matixa múnica, puig es la lletra

del primer cuadro.)

FAL — Ta he lograt se jove
jo vull que las noyas m'estimin
que forsa s'arvinin
quan ballin, quan ballin
ab mi.

MAG — Ta has lograt se jove
farè las minyones t'estimin
que forsa s'arvinin
quan ballin, quan ballin
ab tu; oh si!

(Tot això ho diuen a Dno.)

FAL — Jo vull fe petons y abraçadas
à las noyas macas
y fer forsa calaveradas
y rinte a desdi.

MAG — Podràs fe petons y abraçadas
à las noyas macas

y fer forsa calaveradas
y viure a desdi.

MAG — Tot això pots teni.

FAL — A desdi.

MAG — Tot això pots teni.

LOS DOS — A desdi.

(la jota aragonesa, segona part.)

COROS — Lavalavaliva

lavalavari

etc. etc. etc.

MAFI —

(La mateixa mímica de la lletra.)

Si acaso vas

a la orilla africana

has de subir

a la casa que ire

FAL — Te adoraré

adios belad querida

que jo jamas
jamás te olvidare.

MAG — Mansion de amor

(Dirigitse à Mariquita que s'enquiva;
mentres tant Magricolis empayta à
siene; luego torna. Magricolis sal.)

FAL — Si, si, de amor.

Al mirar que se aleja
ay infelis

MAG — Si tu dicha es placer

FAL — Voy à morir

(Fals y Magricolis à Duo.)

MAG — No pas avuy
segueix, segueix

FAL — Ay n'hi ha m feix

LOS DOS — Avans, avans
que à la llumans deixes

(Mariguita ha fugit per ahont se'n
anat Siene. Fals y Magrisoli, se'n van
també en busca de Mariguita.)

Escena VII.

SOLDATS, GUETOS Y COROS.

(Cantam plegats Tenors y Baixos.)

TENDRS_ La lluna la prima
vestida de dal
son pare la crida
sa mare no la val.

BAIXOS_ Qui juga à l'à piuyols
qui juga à l'à piuyols
tres, sis, non.

(Zocant y cantant la jota aragonesa
ballan y s'acaba lo quadro pasant
un or y baixantse un telò al instant.)

TOTS_ Lavalava, lariva,
Lavalava, lavi;

nevo, nivo, novo,
nivo, nevo, nè
etc. etc. etc.

QUADRO TERCEIR

Decoració de jardí, a l'esquerra
una finestra y un portal prop lo foró.

Escena I.

SIENE SOL.

SIE — Din que l'hi agrada
un cabanera
de testa ayrada
y que endarrerà
porti' l'balet
que ab las minyonas
ben després sigà.

y a las bufonas
passant los diga
¡ay! quin penet.
Qui'l sen auxilli
que no'l somilli
sino es d'aquets
¡ay! que no val ximplets.
Sals val que sapiga
tot lo que capiga
Dintre l'amor
y val que siga
jove de pigra
y val que diga
tu n'ets la amiga
que te el men cor.
Val que en politica
fassi la critica

y al dematí
que sense nota
canti la jota
y ab sa ven tota
à la xicota

sapiga di
cantant així:

Pensando en ti
me adormí.

hermoso sueño adorado
soné que estaba à tu lado
y tu estabas junto à mi
sí.

y al despertar
pensando que era verdad
el dulce sueño
el dulce sueño que yo tenía

me levonté
 hermosa Del alma mia
 para llorar
 mi triste soledad

(cullint una flor y deixantla.)

Ay, ay, que 'ls meus plants s' esbullan
 la maladició hi ha aquí
 totes las flors se'n despullan
 aquell bruixot ja ho va di
 si.

Com ho faré
 per no sufri tal música
 ay, allà veig

(adonantseu de una pica de prop
 la finestra y arribant a rentantse
 la mà.)

D'aygua beneyta veig una pica
 ay ja estich bé

(Tornant à cueillir ma flor.)

la flor veig que no's mustiga
la deixare

(Deixant-la al pedris de la finestra.)

ja hi venut al Llucifè.

(S'en va y entra Fals y Magriscòli.)

Escena II.

FALS Y MAGRISCÒLIS

(Mimica del solo "Dernestate si tu mes!")

MAG — Del teu rival la Jàlia
vença la Marignita
lo se beneyta 'm quita
pogner-la jo toca
Vaig à busca mas joyas
encar mes bonicoyas
D'aquellas que las náyas

Las son titubeja'.

FAL — Ah!

MAG — Las son titubeja'.

Vaig à busca' joyas
de las bonicoyas
de las que las noyas
son titubeja';
de las que las noyas
son titubeja';
Espera que torni'
ja vindré aviat.

Escena III

FALS sol.

(Música del Himne "La Francia con
su arrogancia".)

FAL — Fiantme

jo de en Magriscolis

casi 'm sembla

que puch triumfa'

Oh siene

ja hauràs begut oli

quan la bola

t'haurè fet Jonà.

Guerra, guerra

al insurrecto,

guerra, guerra

al meu rival

que'l morir per la dona

que s'estima

es morir ab la mort

mes natural

(Arriba Magroscòli ab la capsa.)

Escena III.

FALS Y MAGRISCOLIS

MAG — Guerra, guerra al insurrecto

FAL — Guerra, guerra
al meu rival.

LOS DOS — Que'l morir per la dona
que s'estima

FAL — Es morir ab la mort
mes natural

(Los dos versos de sobre y los dos de sota
se cantan a DUO.)

MAG — Casi bé
es la mort mes animal

LOS DOS — Deixem la capsa
ans que'ns atrapi
que la destapi

y hi trobarà
tot lo que hi ha.
Deixem la capsa
ans que'ns atrapi
que la destapi
y hi trobarà
tot lo que hi ha.

(Se'n van i entra Mariquita per la dreta.)

Escena V.

MARIQUITA sola.

(Música de La filla del marxant.)

MARI — No puch recordà 'l nom
del jove que'm fa'l ganso
y casi 'l sab tot hom
tot hom que'l ven tant manso
quan fa non, non,

que l' ven tant mauso
quan fa man, non.

(se sen al costat de unas devana
doras y capdella.)
(Música de la lletra.)

Sant Ramon no nat
fill de Vilafranca
confessors de reys,
de reys y de papas.
Confessor de reys
de reys y de Papas
l'hi ven guanyà un val
jugant a las xapas
l'hi ven guanyà un val
jugant a las xapas
sant Ramon no nat
fill de Vilafranca.

(L'adona de la papsa y s'alsa.)

Ay que veig; es una capsa,
Deu sè del meu curvutaco,
Quin collà que hi ha tan mao
ni cap burro anirà tant guarrit.
A mis pies colocar
las sabatas de pell de cuill
y tener un collar
y una seba que tingui un bon grill
Al mirall
me veuré
y a n'al ball
aniré

ay quin goig que faré
ay quin goig ay quin goig faré.

(Surt Magre de l'foro y la ven enjorjada.)

Escena VI.

MARIQUITA, MAGRE y luego

MAGRISCOLIS Y FALS.

(Música de broda un mocadò de la veina.)

MAN — Los regalos no son mals

vaja sen goig

vaja sen goig

ja se' que per vos lo Fals

se torna baig

se torna baig

MARI — Son de algu' que ho ha deixat

no se si es men

no se si es men

sals que jo m'ho he comprovat

no mal pensen

no mal pensen.

Escena VII.

LOS AVANS DITS ARRIBAN.

MAG — Mira, mira ja veus com las porta
vèst tu ab ella que l'altra no importa
ay, ves i si
que jo l'altra arreplego
y m'encarrego
de perla purgi

(S'acosta à Mongre Magriscolin,
mentres Fals s'acosta à Mari-
quita.)

Duch per carga
ma noticia amarga
que no es broma
que s'ha mort lo teu home.

MAN — Ay, ay de mi.

(Cayent als seus brassos.)

MAG— Si t'agafa una basca
es una tasca
que no haig de cumpshi

(Deixantla dreta y separantse en un xich.)

FAL— Oye mi canto
oh sino m'espanto
si m'adelanto
Dispensa'l meu llanto.

Oye mi canto
oh sino m'espanto
si m'adelanto
lo llanto
m'ho fa fè.

(Los tres ultims versos y lo seguinte
de Magriscalis s'han de cantar
à duo.)

MAG— Sino ho vals creure
no'm fa re'

no'm fa pas ve'.

FAL — Jo t'estimo, t'estimo, t'estimo,
yo t'estimo, t'estimo y t'adoro
nit y dia per tu sempre ploro
y com un toro
entro a la pica Del amor.

MAGRI Tu seràs

Fals — tu seràs

una sàrria forta

Jo seré ,

jo seré

lo burro que la porta.

T jo y tu

de seguir

serem dos y a mes

un sach de palla

y un sach de palla tres.

MAG — Vot puch di mes.

FAL — Ab bona fe.

MAG — L'estimaré.

FAL — Com hi ha mon
y el fallo espero
de mi loca passion

MAG — Com hi ha mon

FALS, Y } I el fallo espero

MAG — } de mi loca passion.

MAG — (Música de Caminito de la Andalucía.)

Creume, creume
aquets nos fan nosa
y t vull di una cosa
que no's diu may devant de molts
y per dirte
lo qu'are t relato
necesito un rato

que estiguem tots sols.

Vaja anem

vaja anem

que ja'm tremola 'l pols.

Parlarem, parlarem

Del amor qu'es tant dol

y per dirte

Lo qu'are relato

necessito un rato

que estiguem tots sols.

(Se'n van Magriscoll y Mangre.)

Escena VIII

FALS Y MARIQUITA.

(Música de la "En tu hermosa cabaleta.")

MARI— Todavía soy doncella
y ja vivo enamorada,

tengo el alma traspasada
al mirar tu imagen bella.

Tengo el alma traspasada
si,

De amores frenética

tengo el alma traspasada
si,

De amores por ti.

Ven, ven, ven,

ven adorado Jancel

ven, ven, ven,

te adoro con frenesi

si, si,

ven apoyate à mis brazos

que yo de amores

vay à morir.

FAL — Al saber que eres Juncella

que vives enamorada
tengo el alma traspasada
al mirar tu imagen bella.
Tengo el alma traspasada
si,

De amores frenético
tengo el alma traspasada
si,

De amores por ti.

Ven, ven, ven,

ven adorada mujer,

ven, ven, ven

que te adoro con frenesi

si, si,

Ven apoyate á mis brazos

que yo de amores

voy á morir.

MARI — Vaja adèn. (Música Himne Luchana)

vaja adèn que ve'l de la Luchana.

FAL — Vaja adèn

vaja adèn

que'l cor men

t'has fet teu

TOS DOS — Ara anirem

a dormir que ja es hora

sova, sova, sova, sova, sova,

vaja adèn.

(S'amaga Mariquita y queda ell
sol mentre Magriscolis l'escalta
del soro.)

Escena IX.

FALS, MAGRISCOLIS y luego

MARIQUITA

(Seguint la música del Himne de

luchana que comensa al Vaya adu. 1

FAL —

Ta la tinch
ja la tinch conquistada
que m'agrada, que m'agrada
ja la tinch
ja la tinch engrescada
engrescada ab mi.

(Magriscalis y Fals a 2uo. 1)

MAG —

Ta la tens
ja la tens
engrescada
hasta al fi.

FAL —

Engrescada
ab mi
engrescada
ab mi.

(Surte ella a la sinestra y al sen

tir-la Fals, no s' pot aguantar mes
 y Magriscalis li hi deixa anar
 a la sinestra.) (canta musica de la lletra.)

MARI — Ven, ven, ven,
 ven adorado Doncel
 ven, ven, ven,
 que m' adoras
 con frenesi

FAL — Si; si.

LOS DOS — Ven apòyate
 a mis brazos
 que yo de amores
 voy a morir

MAG — Ja armats estant
 lo men poder es gran.

(Abrassats ells Dos y Magriscalis
 ritent satisfet.)

QUADRO QUART

A la Dreta la casa de Mariquita
y a la esquerra la esglesia.

Escena I.

MARIQUITA SOLA.

(Música de Sentadita en la canna.)

MARI — Pobre de mi quin xasco
Després que m'ensiborna
ave l'ingrat no torna
es FALS de noms y de fets.
Ave si que estich perduda
perduda ja del tot
y si ho sab l'germà
me donarà

mi pebrot,

mi pebrot me darà

(Queda trista y arriba tropa.)

Escena II.

SIENE, VALENSI Y SOLDATS

(Margarita se'n va y surten la qu'anonno.)

TOTS_ Vamos liberales

el dia ha llegado ya
y el grito del pueblo
ya resonará.

Vamos liberales
el dia ha llegado ya
y el grito del pueblo
ya resonará
à las armas, à las armas
liberales

à las armas no hay que temer
peleando

peleando por la patria,

por la patria

morir ó vencer

ó morir ó vencer.

Vamos liberales

etc. etc. etc. etc.

SIE — Vienen los voluntarios
turrunt,

con la camana

fuego, fuego,

fuego.

TOTS — Vienen los voluntarios

turrunt

que tendrán gana

luego, luego,
luego.

VALE—

(Música del romance "Rosaura".)

Digan ahon es Marigueta
que tinch desitj de abressarla
Digan si a dins puch trobarla
o sino l'gaig ore'm quita.

SIE—

Marigueta ponte el gorro
al FALS ha perdut de vista

VAL—

I al sentirho no m'ensorro
y quina vida mes trista.

SIE—

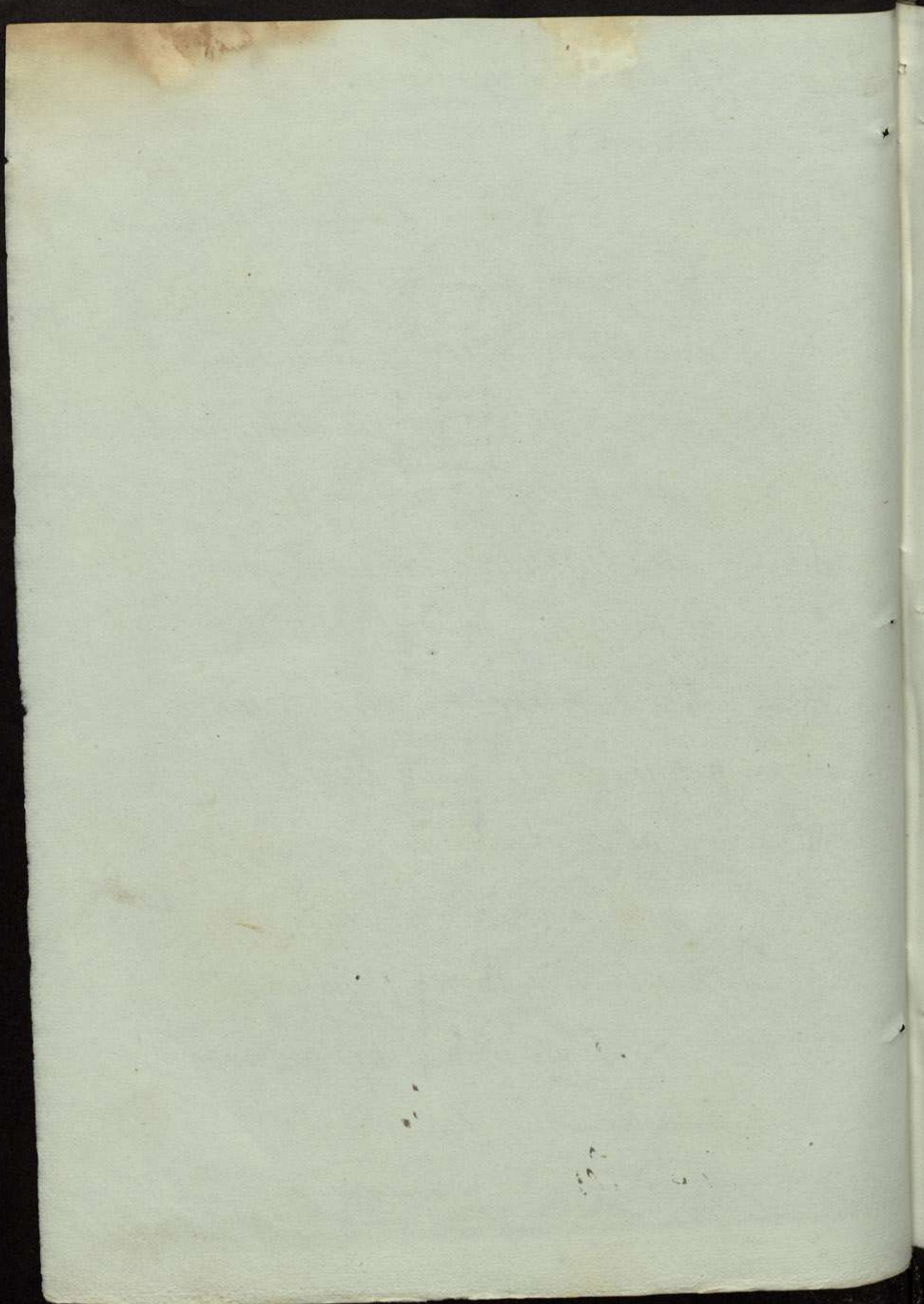
I al sentirho no m'ensorro
y quina vida mes trista

VAL—

mes trista ja no n'hi ha.

SOLDA—

No hay vida mas alegre
que la vida del soldado
tanto en la guerra

como en la paz
 siempre el soldado
 alegre está
 Tanto en la guerra
 como en la paz
 como en la guerra
 como en la paz
 siempre el soldado
 alerta está

Vamos liberales etc. etc. etc.

(Marxant tots a compàs.)

VAL — Anem a dintre
 anem desseguida
 que 'm sembla mentida
 que passi un cas tan gros.
 Anem, anem a dintre
 anem desseguida

que'm sembla mentida
que passi un cas tant gros

(Múica de pe a ele pal com anteriorment.)

Anem a buscarla
anem a venjarla
que vull repulsarla
onemi donchs, tots dos.

LOS DOS- Anem a buscarla
onem a venjarla
que vull repulsarla
onemi tots dos.

(Entran a casa Mariquita.)

Escena III.

FALS Y MAGRISCOLIS

(Múica de Césa imagen.)

FAL — Jo suspiro
 quan me miro
 ay la casa
 que m'abrassa
 jo suspiro
 quan me miro
 ay la casa del meu amor.

MAG — Que'ns importa
 ja que ho siga.

FAL — Pron m'importa
 y hasta m'liga.

LOS DOS. Pron que importa
 ja que ho siga
 y hasta lliga
 tot lo cor.

FAL — Tot lo cor.

MAG — Que'ns importa que ho siga.

FAL — Pron m'importa
pron m'importa y hasta'm lliga.

MAG — Si tant importa
jo faré que'm sentin
fins que's presentin
per veure'l teu amor.

LOS DOS — Si tant importa
ses donchs tu que't sentin
fins qu'es presentin
per veure'l men amor.

MAG —

(Fals s'aporta a un costat y Magris
colis al costat contrari tren la
guitarra y's posa a cantar
Lo angorament.

Sento en mi greu frisança
vin se insinua
fer mal estar
tot lo del mon me causa

lo cor se'm ma
y ay vull plorar
Tove aborresch la vida
trist aflaqueixo
mon pensament
y ay ma mare afligida
Diu que pateixo
de anyorament.

Cert qu'es mi ser torment
lo mal de ausencia
cert qu'es mi ser torment
lo anyorament,
lo mal de amor,
lo mal de ausencia
lo mal de amor
lo anyorament.

Escena III.

FALS, MAGAISCOLIS Y
VALENSI.

(Al sortir Valensi de casa Morri-
quita, comensa la música de:
Cuando pise.)

VAL — Que fèn aquí
movent tanta gatsara.

FAL — Cò ho volèm di
res n'hen de fer per ara.

MAG — Parlant ab plata
fèm una serenata
mes no per vos
gren me sabria y tot si fos.

VAL — To 'us desafio
y a' sopà ab Dèn l'envio.

MAG — Fentho tambe'

que jo us ajudaré.

FAL — Douchs ja està fet.

VAL — Tu ets l'ase

y tren la espasa.

FAL — Fivem al Dret.

VAL — Fivem al Dret.

MAG — Fivem al Dret.

(Fets tres encercant la espasa
cantan lo terceto conegut per lo:
Adios Virgen celestial, y després
seleja Fals y Valensi, desordenant
Magriscalis.)

LOS TRES — Cam si aguet que desafio
fos un toro dels mes fieros
jo juro cam los toreros
juro matarlo o morir.

Cam si aguet que desafio
fos un toro dels mes fieros
etc. etc. etc.

LOS TRES- Jo juro com los toreros
de matarlo ò mori
Un, Dos, tres, quatre.

(Encubriant las espadas Fals
y Valensi; Magriscalis sent sem-
pre'l quite.

MAG- Cinch, sis

TOTS- Un, Dos, tres.

MAG- Quatre.

TOTS- Un, Dos, tres, quatre,
cinch, sis.

(Matant à Valenci que s'posa la
ma al pit y can al punt que
tornan à embainar las espadas
los altres dos.)

VAL- Presén per mi
per mi.

MAG- }
Y } Fugim.
FALS }

(Fugen y surten coros ab sonals
encesos.)

TOTS —

(Molt suau, casi murmurant.)

Dulcissima Virgen
del cielo Delicia
la flor que te ofrezco
recibe propicia
la flor que te ofrezco
recibe propicia.

(Surte Mariquita correns y al veure la
gent y ellis s'hi acosta ab ansia.)

Escena V.
COROS VALENSI Y
MARIQUITA.

VAL — La mort ningú 'm ploví
ve importa que mori.

MARI — Que passa
oh Verge.

VAL — Vesten infame
que encens la flama
de dins mon pit.
Per desensorte
finch la ferida
sing desseguida
que 'm fas neguit
lo dol de tas llàgrimas

(Marquita plorant y ell morint.)

ja se' qu'es singit
Carrens la meua anima
se'n va al infinit
Lo dol de tas llàgrimas

ja sè qu'es fingit
 correns la meua anima
 se'n va al infinit.

(dixecantse y tornant a caure.)

i Ay!

Per tu jo pateixo
 ni'l perdó t'imploro
 perquè t'malayeixo
 un moro

(cridant menos y morint.)

un moro.

un moro.

COROS Oh!

(Un crit, plorant tots y se'l enportan.)

ESCENA VI.

MARIQUITA y luego MAGRISCOLIS

(mentres tant los coros van a l'
església y ella agenollada fins
que sent a Magriscolis.)

MARI— Tesucrist la passió nostra
tots l'habem de contemplar
ab lo llanto de Sant Pere
quan senti lo gall cantar.

COROS— Tesucrist la passió nostra

(Surt Magriscolis y'l coro va seguint mar.)

tots l'habem de contemplar
ab lo llanto de Sant Pere
quan senti lo gall cantar.

(Veure la mímica de: Perdido mi en el
bosque.)

MAG— Oh tu! no cal que resis
oh tu desgraciada
que ja estas condemnada
y prompte ab mi vindràs

(los quatre versos següents son à Duo.)

seus I'anà à las calderas

MARI— ¿Que'm passa?

MAG— De en Pere Botero

MARI— Ta es massa!

MAG— F'espero

(Mentres va cantant lo següent hi ha la Mariquita que vol fugir à l'església y no pot perque ell el hi priva, es dir; s'ha de fer molta mimica dramática.)

condemna'da estàs de veras
y prompte ab mi vindrà's
ja condemna'da estàs.

MARI— Ah!

—

CUADRO QUINT.

—
Representa una preso about Dormir
Mariquita

— Escena I.

MARIQUITA, FALS, MAGRISCOLIS
y luego Siene.

—
MAG — Mira com Dormir la pobre,
mira com Dormir tranquila
com que ningui 'us vigila
ja la pats Desperta
ja la tens presonera
per la conducta impropia

fins à la criatura
 ella la va mata.

FAL.— Ah!

MAG.— Ella la va matà.

FAL.— Vèsten Jimoni

y sès y sès de centinella.

MAG.— Farè muixori

FAL.— Deixam ab ella.

(Se'n va Magriscolis.)

MARI.— Si acaso vas
 à la orilla africana
 has de saber
 à la casa que irè.
 Te adodaré
 Adios bien de mi vida
 que yo jamás
 jamás te olvidaré

FAL —

Oh Marigueta

mon cor palpita

mon cor palpita

palpita 'l cor

jo 'm moriria de gelosia

si à me altre Jèssis

lo teu amor

lo dol de mas llàgrimas

no diga ningú

correns la meua anima

se'n va cap à tu.

Lo dol de mas llàgrimas

no diga ningú

correns la meua anima

se'n va cap à tu.

Se seca y se mustia

com flor que's marxita

crisant ab angustia
 Marigueta, Marigueta,
 Marigueta.

(La múnica toca "Aquestos infelices
son", hasta el fi.)

MAG — Alerta
 ve en Siene
 alerta
 y sen que no 'us trobi
 infraganti
 que no s'espanti
 si 'us ven abressats
 alerta
 dissimulats
 que ho dirà a tot arren.

(Surk siene.)

Escena II.

LOS MATEIXOS Y SIENE.

—
SIE — Cuando la esperanza muere
que le queda al corazon
pena dolor y afliccion
y continuo y continuo
y continuo malestar.
La esperanza da placeres
la esperanza da consuelo
del cielo
bajo su suelo
para el triste, para el triste
para el triste consolar.
Yo guardare mi silencio
de mi tirana suerte

40

no deixaré de quererte
mientras quede, mientras quede
mientras quede mi pesar.

(Se'n va plorant ab lo mocado als ulls.)

Escena III.

FALS, MAGRISCOLIS Y MARIQUITA.

—

FAL — Hasta los caracolillos
que estan à la orilla al mar
me aconsejan que la olvide
y no la puedo olvidar.
Ab èlla ; ay ! ab èlla
no sento lo fel
y ab èlla ; ay ! ab èlla
mes dolça es la mel
y ab èlla y ab èlla

me'n vull anà al cel
vull anà al cel.

(Música de Elvira mica" y Fals s'

horrorifica.)

MAG — Oh tu! al cel no pots anarhi
molt flaca tens la memoria
tu no pots anà a la gloria
perque a mi't vas entregà
tot quan tu desitjaves
ab mi ho vas alcanzà
y al pacte't conformabas
perque be'l vas firmà.
D'això m papè jo'm guardo
y no pots contradir-me
que aquí tinc la teva firma
y lo firmat es etern
tingas memoria

Deixa la glòria
 quan ton cas mòria
 hi haurà un infern.

Ohi! per l'hora que'l Fals mòria
 obrat infern
 obrat infern

(Fals allunyantse de Mariquita y Magris

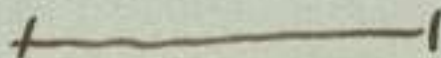
calis

COROS— Dulcissima Virgen
 Del cielo Delicia
 la flor que te ofresco
 recibe propicia.

(Los coros de dins, pero molt suau,
 cantan lo Dulcissima Virgen, mentre
 Mariquita se ven al fons pujant
 al cel, y Fals y Magriscolis sent
 lo tirolès o l'entrilogo, dit vul-
 garment també. Suau van baixant
 al infern y'l telò suau també la
 baixant poch a poquet.)

FALS y }
MAGRIS. }

Eh, hi, ó, hu.

FI DE LA OPERA.

